

No abaratim el somni, ANC!

Com a membres del Secretariat Nacional de l'Assemblea Nacional Catalana, que s'ha de renovar dissabte vinent, quan cessarà el nostre mandat, ens veiem en la necessitat i en l'obligació d'expressar públicament el desconcert i el malestar que sentim per la confusió, els incompliments, l'obscurantisme i manca de transparència que s'està produint en el procés electoral per escollir el nou Secretariat Nacional.

No entenem res del que passa. No ho entén ningú. D'entrada, no s'entén la presentació pública que, com un veritable equip electoral, van fer -dos dies abans de l'inici oficial de la campanya- un grup de 22 persones, a través d'un manifest a diversos mitjans. No ho entenem, perquè van ser els socis de l'ANC qui van proposar i aprovar a la darrera Assemblea General de Manresa que no volien equips de candidatures, considerant que podia afavorir un funcionament amb pràctiques partidistes. I ens sap greu que aquest menyspreu a la voluntat dels nostres associats sorgeixi de qui ja són representants dels socis al Secretariat (Agustí Alcoberro, Anna Pérez, Josep Sabaté, Liz Castro, ...) o de qui es postula per a ser-ne.

Tampoc entenem, encara menys, els jocs de mans estranys que la Junta Electoral ha fet a l'hora d'impugnar dues candidatures i just l'endemà autoritzar-les, fent-ho públic i sense argumentar prou bé perquè es decidia una cosa i després la contrària. Ha estat una operació molt poc i molt mal explicada (Hom suposa que la Junta Electoral ha aixecat acta de les seves deliberacions i decisions; els socis no tenen dret a conèixer-les? son matèria reservada?) amb la qual s'ha aconseguit desvirtuar en gran manera el procés electoral, creant situacions de desigualtat objectiva entre els candidats.

Aquestes actuacions, tan desafortunades, de la Junta Electoral han acabat convertint en suposades víctimes, a candidats que incomplien les normes exigides per ser-ho i, alhora, s'ha aconseguit polaritzar entorn seu una notorietat i un debat mediàtic al qual no tenen accés el conjunt de candidats (no hi ha el risc que, algú, lícitament, pugui pensar en una estratègia preconcebuda?). La resta s'han convertit en convidats de pedra, fortament condicionats i vigilats a no poder tenir cap altra actuació pública que en els actes de campanya, tret del cas d'un conegut exdiputat i candidat a qui s'han tolerat aparicions mediàtiques. No sembla casual que els tres candidats que han generat polèmica -i gran notorietat- siguin membres d'un equip que es vol presentar com a alternativa a la direcció actual, quan, en realitat, bona part d'ells exerceixen un gran poder al Secretariat Nacional i són els qui han afavorit el "perfil baix" que ara denuncien, no fos cas que l'acció política de l'ANC molestés a alguns partits.

L'enrariment del procés electoral és greu perquè ha desvirtuat per complet el que hauria de ser un procés net i clar, exemplaritzant, com el que cal esperar, per damunt de tot, d'una organització popular, sorgida de la societat civil i amb una visió transversal i apartidista. A més, encara és doblement injust que, d'aquestes pràctiques tan discutibles de la Junta Electoral, (que ha fet i desfet de forma tan arbitrària), se n'hagi volgut culpar a persones totalment alienes a les seves decisions. Resulta, no només curiós, sinó sospitos, que els qui per interès partidista

han volgut neutralitzar l'ANC, buidant-la de contingut polític, (dient que això, era cosa dels partits), acusin de partidisme a qui ha restat fidel als principis fundacionals de l'ANC: pluralitat, transversalitat i apartidisme, i entenent-la com un agent polític de primer ordre.

Tot plegat fa mala espina i fa sospitar que res és del tot casual, sinó que al darrera s'hi amaga la vella aspiració d'alguns de bloquejar la llibertat i la independència de l'Assemblea, l'organització que ha de garantir la unitat civil -i l'alegria col·lectiva- liderant i empenyent des del carrer, quan calgui, el procés polític cap a la independència.

L'ANC és la seva gent, és dels socis, de tots. Dels que votarem aquest dissabte i ho farem a persones que estiguin disposades a treballar de valent i a impedir que cap grup organitzat, des de dins o des de fora, pugui abaratir el somni!

M. Dolors Calveras, Joan Contijoch, Víctor Cucurull, Joan Guarch, Ignasi Faura, Antoni Llimona, Carles Segura, Bernat Vidal.

El Nacional